

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec T-125/16

**Firma Léon Van Parys NV
proti
Európskej komisii**

„Colná únia – Dovoz banánov pochádzajúcich z Ekvádoru – Dodatočné vyberanie dovozného cla – Žiadosť o odpustenie dovozného cla – Rozhodnutie prijaté v nadväznosti na zrušenie skoršieho rozhodnutia Všeobecným súdom – Primeraná lehota“

Abstrakt – Rozsudok Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 11. decembra 2017

1. *Žaloba o neplatnosť — Akty, ktoré možno napadnúť žalobou — Akty so záväznými právnymi účinkami — Posúdenie týchto účinkov podľa podstaty aktu*
(Článok 263 ZFEÚ)
2. *Žaloba o neplatnosť — Právomoc súdu Únie — Návrhy smerujúce k tomu, aby bol prijatý deklaratórny rozsudok — Neprípustnosť*
(Článok 263 ZFEÚ)
3. *Žaloba o neplatnosť — Rozsudok o zrušení — Účinky — Povinnosť prijať vykonávacie opatrenia — Rozsah pôsobnosti — Rozhodnutie, ktoré nemusí nevyhnutne obsahovať rovnaké odôvodnenie ako odôvodnenie, ktoré bolo uvedené v zrušenom akte*
(Článok 266 ZFEÚ)
4. *Žaloba o neplatnosť — Rozsudok o zrušení — Účinky — Prijatie vykonávacích opatrení — Primeraná lehota — Kritériá posúdenia*
(Článok 266 ZFEÚ)
5. *Žaloba o neplatnosť — Rozsudok o zrušení — Účinky — Povinnosť prijať vykonávacie opatrenia — Opätovné začatie konania v štádiu konštatovanej protiprávnosti — Prípustnosť*
(Článok 266 ZFEÚ)
6. *Žaloba o neplatnosť — Rozsudok o zrušení — Účinky — Čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie týkajúceho sa žiadosti o odpustenie dovozného cla — Povinnosť prijať nové rozhodnutie — Rozsah pôsobnosti*
(Článok 266 ZFEÚ; nariadenie Komisie č. 2454/93, článok 907)

7. *Žaloba o neplatnosť — Rozsudok o zrušení — Účinky — Prijatie vykonávacích opatrení — Primeraná lehota — Čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie týkajúceho sa žiadosti o odpustenie dovozného cla — Neskoré prijatie nového rozhodnutia — Porušenie zásady primeranej lehoty — Dôsledky*

(Článok 266 ZFEÚ; nariadenie Komisie č. 2454/93, článok 907)

1. Pozri text rozhodnutia.

(pozri bod 41)

2. Pozri text rozhodnutia.

(pozri bod 44)

3. Článok 266 ZFEÚ ukladá inštitúcii, ktorá vydala zrušený akt, povinnosť len v hraniciach toho, čo je nevyhnutné na zabezpečenie vykonania rozsudku o zrušení. V tomto zmysle toto ustanovenie ukladá dotknutej inštitúcii povinnosť vyhnúť sa tomu, aby akt, ktorý má nahradiť zrušený akt, obsahoval rovnaké nezrovnalosti ako nezrovnalosti identifikované v uvedenom rozsudku. Inštitúcie však disponujú širokou mierou voľnej úvahy pri výbere prostriedkov, ktoré musia uplatniť s cieľom vyvodiť dôsledky z rozsudku o zrušení alebo neplatnosti, pričom platí, že tieto prostriedky musia byť zlučiteľné s výrokom dotknutého rozsudku a dôvodmi, na ktorých je založený.

Dotknutá inštitúcia totiž môže uviesť dôvod, ktorý považuje za najrelevantnejší na účely odôvodnenia svojho rozhodnutia, bez toho, aby jej prípadné pochybenie pri výbere tohto dôvodu bránilo uviesť neskôr dôvod, ktorý mohla uviesť v rámci zrušeného rozhodnutia. V tejto súvislosti skutočnosť, že dôvod nebol uvedený v rámci zrušeného aktu, nebráni tomu, aby ho inštitúcia v rozhodnutí, ktoré má nahradiť tento akt, uviedla, pretože autor zrušeného aktu sa môže vo svojom novom rozhodnutí odvolávať na iné dôvody, ako sú tie, na ktorých založil svoje prvé rozhodnutie.

(pozri body 49, 59, 60)

4. Pozri text rozhodnutia.

(pozri bod 51)

5. Okrem prípadu, keď by konštatovaná protiprávnosť viedla k neplatnosti celého konania, dotknuté inštitúcie môžu na účely prijatia aktu, ktorý nahradí predchádzajúci akt, ktorý bol zrušený alebo vyhlásený za neplatný, opätovne začať konanie v štádiu, v ktorom k tejto protiprávnosti došlo.

(pozri bod 52)

6. V nadväznosti na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie týkajúce sa žiadosti o odpustenie dovozného cla súdom Únie má Komisia povinnosť opätovne preskúmať skutočnosti uvedené v spise a prijať nové rozhodnutie o uvedenej žiadosti s cieľom odstrániť konštatovanú protiprávnosť. Komisia tak musí zohľadniť všetky skutkové a právne okolnosti, ktoré boli dostupné v čase prijatia aktu. Povinnosť Komisie pripraviť rozhodnutie so všetkou náležitou starostlivosťou a rozhodnúť na základe všetkých údajov, ktoré by mohli mať vplyv na výsledok, vyplýva najmä zo zásady riadnej správy vecí verejných, zásady zákonnosti a zásady rovnosti zaobchádzania. Za týchto okolností nemožno Komisii vytýkať, že usúdila, že je potrebné opätovne vykonať prešetrenie a doplniť spis.

Navyše nemožno platne tvrdiť, že v nadväznosti na čiastočné zrušenie prvého rozhodnutia s účinkom *ex tunc* má Komisia v podstate iba päť dní na prijatie rozhodnutia v súvislosti so žiadosťou o odpustenie, aby dodržala prekluzívnu lehotu deviatich mesiacov stanovenú v článku 907 nariadenia

č. 2454/93, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva. Lehotu deviatich mesiacov stanovenú v tomto ustanovení totiž nemožno uplatniť v rámci konania, ktoré bolo opätovne začaté na základe článku 266 ZFEÚ.

(pozri body 54 – 56, 62)

7. Porušenie zásady dodržania primeranej lehoty vo všeobecnosti neodôvodňuje zrušenie rozhodnutia prijatého v správnom konaní. Nedodržanie zásady primeranej lehoty má totiž vplyv na platnosť správneho konania iba v prípade, ak sa nadmerná dĺžka tohto konania môže prejavíť v samotnom obsahu rozhodnutia prijatého na jeho záver.

V tejto súvislosti je nepochybne pravda, že zavedený systém, a to konkrétne lehota deviatich mesiacov stanovená v článku 907 nariadenia č. 2454/93, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva, sa v rámci konania začatého na základe článku 266 ZFEÚ už na Komisiu nevzťahuje. Nič to však nemení na tom, že Komisia sa tým, že prijme rozhodnutie, ktoré má nahradiť zrušené rozhodnutie, bez toho, aby dodržala primeranú lehotu, zbaví záruk stanovených nariadením č. 2454/93, pričom dotknutú osobu zbaví potrebného účinku tohto nariadenia, možnosti získať rozhodnutie v stanovenej lehote, ako aj záruky získať priaznivé rozhodnutie v prípade absencie odpovede v takýchto lehotách.

V dôsledku toho Komisia tým, že prijme rozhodnutie, ktoré má nahradiť zrušené rozhodnutie, 34 mesiacov po vyhlásení rozsudku o zrušení, poruší zásadu primeranej lehoty, čo predstavuje dôvod na zrušenie druhého rozhodnutia.

(pozri body 82, 91 – 93)